

-„Tajna žutog balona“, Nikol Lezije

Tajna žutog balona

Nikol Lezije

Dominika Berten je devojčica koja za letnji raspust nije otišla na put. Sve njene drugarice i komšije su otišle na letovanje. Dominiki je bilo dosadno, pa je ponudila mami da joj pomogne oko kućnih poslova.

Otišla je do terase i ugledala jedan žuti balon. Mnogo joj se svideo i pokušala je da ga dohvati. Balon se izmakao i ponovo se vratio. Dominika ga je dohvatila i čim ga je povukla za vrpca on je pukao. Videla je da je plavom trakom nešto privezano za balon. Odvezala je traku i videla da je to poruka. U poruci je pisalo da devojčica traži drugaricu, živi u Plesiju, uskoro će da napuni jedanaest godina i veoma joj je dosadno. Devojčica se zove Elena.

Dominika se obradovala jer je napokon našla drugaricu s kojom će da provede letnji raspust.

Otrčala je do sobe svog starijeg brata Mišela i ispričala mu je sve o balonu i poruci od drugarice.

Njen brat voli da čita kriminalne romane i stalno je ponavljao reči Samjuela Lepouhog.

Kada mu je sve ispričala, ipak nije znala šta da radi. Mišel joj je rekao da treba da pronađu Elenu.

Dominika je dala Mišelu balon koji je pukao, plavu traku za kosu i poruku. On je sve to proučio.

Mišel je rekao da Elena za svojih jedanaest godina piše veoma loše.

Otišao je do terase, liznuo prst i ispružio ruku. Dominika mu je tražila da joj objasni šta radi. On joj je rekao da će tako proveriti odakle duva najjači vetar i da odatle dolazi balon.

Dominika je krenuli u potragu.

Sledećeg dana su Dominika i Mišel otišli na vašar. Dominiki nije bilo jasno zašto idu, pa joj je Mišel rekao da na vašaru prodaju balone i da je Elena kupila jedan žuti, napisala poruku i pustila ga. Kada su stigli na vašar, obišli su ceo krug, ali niko nije prodavao balone. Dominika je bila razočarana.

Sutradan je Dominika otišla do tri galeterijske radnje i tražila plavu traku za kosu, istu kao i onu koju je pronašla na balonu, ali nigde nije našla baš takvu.

Sledećeg jutra je gospođa Berten poslala Dominiku da odnese veš do perionice. Kada je stigla tamo, čula je kako gospođa ispred nje traži da njena haljina bude oprana za nekoliko sati, jer joj je potrebna. Rekla je da će doći po nju posle podne ili će poslati svoju kćer Elenu. Dominika je mislila da je na tragu svoje tajanstvene drugarice.

Kada se vratila, ispričala je sve Mišelu i ubedila ga da navrate posle podne do perionice i prate Elenu do kuće.

Ispred perionice su se igrali klikerima kako ljudi ne bi mislili da špijuniraju nekoga, što zapravo i rade. Dominika je prepoznala haljinu koju je prodavačica savijala u kutiju i videla je devojčicu ispred pulta.

Dominika i Mišel nisu zamišljali Elenu sa crvenom kosom i prćastim nosićem.

Kada su stigli do Elenine kuće, gospođa je obukla svoju haljinu i sva deca su se okupila oko nje i zagrlila je. Deca su bila srećna, uključujući i Elenu. Elena je rekla mami da je ta deca prate od perionice. Dominika i Mišel su se uplašili i počeli su da beže.

Otišli su do jednog parka i našli ženu koja prodaje balone, ali ne i žute.

Mišel je predložio da krenu, ali Dominika je odbila. Htela je još da ostane u parku i leži u travi.

Dominika je videla jednog starog slikara i usudila se da mu priđe. Rekla mu je kako je slika lepa. On joj se zahvali. Počeli su da pričaju o tome kako mu ljudi uglavnom pričaju da crta iste slike, ali njemu to ne smeta. Dominika je pitala da li mu i druga deca prilaze. On joj je rekao da deci to i nije interesantno, ali je jedna devojčica stalno dolazila, ali već nedelju dana je nema. Slikar je rekao kako je devojčica paralizovana i da ju je baka dovodila u park. Devojčica i slikar su

nastavili priču o toj devojčici i Dominika je malo kasnije shvatila da je to Elena. Pozvala je brata i sve mu je ispričala.

Mišel i Dominika su starog slikara nazvali Deda Kičica i njemu se to svidelo.

Dok su čekali Elenu, Deda Kičica im je rekao da je viđao Elenu da dolazi iz naselja Novih Vila i odlučili su da sledećeg dana odu u to naselje i počnu traganje za Elenom.

Kada su otišli u naselje Novih Vila, Deda Kičica je spazio jednu veliku kuću i jedan ružičnjak odmah pored kuće. Deda Kičica im je pokazao ružu koju mu je Elena dala. Ušli su u ružičnjak, ali nisu našli takvu ružu. Kada su pokušali da izađu, vrata su bila zaključana. Jedan pas je dotrčao do njih, a malo posle njega i gazda. Deca su htela sve da priznaju, ali Deda Kičica je bio brži. Rekao je da su igrali žmurke. Vlasniku ružičnjaka je bilo malo čudno što čovek u tim godinama igra žmurke, ali im je oprostio i rekao im je da im je bolje da im se to ne ponovi.

Odlučili su da naprave pauzu jedan dan i da ne traže Elenu.

Mišela ništa nije sprečilo da nastavi potragu. Uzeo je par kostima, plan naselja Novih Vila i krenuo u potragu.

Nije uspeo u svojoj potrazi, pa se vratio u park, gde su ga čekali slikar i sestra.

Slikar im je rekao da ima ideju kako će da pronađu Elenu, ali da moraju da sačekaju do sutradan.

Posle doručka, Mišel i Dominika su se spremali da krenu, ali im je mama rekla da se čula s tetkom Mimi, koja će doći za par minuta po njih i da će provesti dan sa njom.

Deca su bila razočarana što se neće videti sa Deda Kičicom.

Ipak, sa tetkom Mimi im je bilo zabavno. Išli su gde su hteli, ali nije htela da ih odvede u park gde ih je čekao Deda Kičica.

Sledećeg dana su se našli sa Deda Kičicom u parku i rekao im je svoju zamisao.

Slikar je napravio mnogo plastičnih ptica koje na leđima imaju ključ i kada se on zavrne, ptica počne da peva.

Deci se to svidelo i krenuli su u naselje Novih Vila da prodaju ptice.

Preskočili su kuće koje je Mišel već obišao i precrtao na karti.

Uspeli su da prodaju skoro sve ptice, ali posle nekog vremena Dominika je izgubila veru da će naći svoju tajanstvenu drugaricu. Deda Kičica ju je zamolio da ima strpljenja još samo četvrt sata. Dominika je ustala i nastavila potragu za svojom drugaricom.

Napokon su stigli do poslednje kuće.

Mlada gospođica je otvorila vrata i stari slikar bi ponovio isti tekst.

Mlada dama je prvo bila namrštena i nije htela ni da poslušá slikara. Rekla im je da mora da očisti kuću i nastavi da leči svoju staru gazdaricu. Deda Kičica se sada uozbiljio. Pitao je da li ta gospođa ima unuku, da li je unuka paralizovana i da li se zove Elena. Dominika je rekla da je ona primila Elenin balon i da želi da je upozna.

Sa novim saznanjem, našavši tajanstvenu devojčicu, tri prijatelja su otišla u kuću Bertenovih.

Mišelova i Dominikina mama je upoznala Deda Kičicu i oni su joj sve ispričali.

Gospođa Berten je rekla svojoj deci da već sledećeg dana mogu sa Deda Kičicom da odu do bolnice i upoznaju Elenu.

Kada su otišli do bolnice, prvo je ušla Dominika, posle nje je ušao Mišel i na kraju Deda Kičica.

Dominika je rekla Eleni da je ona primila njenu poruku.

Elena ju je upitala da li stvarno želi da joj bude drugarica. Umesto odgovora je dobila poljubac u obraz i još jedan žuti balon koji joj je Dominika vezala oko kreveta. Mišel je Eleni dao svoj omiljeni roman, a Deda Kičica joj je dao jednu pticu u najveselijim bojama.

Posle dosta vremena došla je jedna bolničarka i rekla da poseta mora da se završi.

Posle nedelju dana Elena je izašla iz bolnice. Cela družina se okupila u Eleninom dvorištu.

Elena je ponovo učila da hoda.

Dominika je svakog dana dolazila do Elene i pomagala joj oko hodanja.

Njih dve su već počele da stvaraju planove. Upisaće se u istu školu, sedeće jedna do druge i pažljivo slušati lekcije.

Dominika je rekla Eleni kako će još dva dana da vežba hodanje, a onda će hodati sama. Elena joj je obećala da će tako biti.

Donela je žuti balon koji joj je Dominika poklonila u bolnici. Dominika je pitala Elenu da li će opet da pošalje poruku u kojoj piše da traži drugaricu. Elena se nasmešila i rekla joj je da ima nju i da joj je to dovoljno. Rekla joj je da je sada srećna i da će pustiti balon, jer će možda poželeti da priča o sreći jedne usamljene devojčice negde daleko odavde. Devojčice su zajedno pustile balon i gledale ga kako odlazi daleko, daleko u oblake.

Julija Đokić V₂

OŠ „NH Siniša Nikolajević”